

[Clausager.]

har arbejdet paa, at man skulde gaa endnu videre, men mit Arbejde er ikke kronet med Held.

Naar jeg nu imidlertid skal vælge imellem den hidtil gældende Lov og det foreliggende, ændrede Lovforslag, da vælger jeg det sidste, og det af flere Grunde: Skattefriheden for smaa Formuer er udvidet, der er taget et væsentligt Hensyn til Formuernes Afkastning, og Nedsættelsesgrænsen er i saa Henseende yderligere rykket ned fra 50 pCt. af den hidtil gældende Skat til 40 pCt. Efter den gældende Lov kunde Formuer med yderst ringe Afkastning komme ud for den Urimelighed at give over 100 pCt. af Afkastningen i Statsskat af Formuen og Statsindkomstskat af Formueudbyttet tilsammen. Det vil praktisk talt ikke finde Sted mere. Overfor disse nævnte Fordele maa de Skavanker, der endnu efter mit Skøn klæber ved Forslaget, træde i Baggrunden, og jeg stemmer altsaa for dets Vedtagelse.

Den Motivering, jeg her har fremsat, staar naturligvis for min egen Regning, men de Tanker, jeg har søgt at give Udtryk, deles af ikke saa faa af mine Partifæller, og for at der kan skabes størst mulig Klarhed, uden at flere behøver at tage Ordet, har en Del af disse bedt mig nævne deres Navne ved denne Lejlighed. Dette gælder følgende ærede Medlemmer: I. A. Hansen, Himmelstrup, Søren P. Larsen, Olav Olsen, Pinholt, Raunkjær, Sevelsted, Tange, Vadgaard og Henrik Vejen.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg finder kun Anledning til at tage Ordet for at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg med Hensyn til den fortrolige Meddelelse om Reservefondene. Det er jo i og for sig ikke heldigt, at vi diskuterer fortrolige Meddelelser her i Salen, men jeg maa dog sige, at naar det ærede Medlem beklager sig over, at Reservefondene for disse 10 Selskaber er angivet væsentligt højere i den første Opgivelse end i den sidste, kunde det ærede Medlem egentlig have sparet sig sin Forundring, da jeg i Udvalget gentagne Gange har gjort opmærksom paa, at den første Opgivelse var affattet af Statistisk Departement, uden at der havde været Lejlighed til en nærmere skattemæssig Gennemgang ved Konferencer, særlig med Københavns Skattevæsen, om disse Reservers Natur. Ved den sidste Opgivelse er der foretaget saadanne nærmere Undersøgelser, og under Hensyn hertil er en Del af de Reservefondsbeløb,

der i den første Opgivelse var anført som Bruttobeløb — det blev forklaret for Udvalget, at det kun var Bruttobeløb —, nu reduceret til de Reservefondsbeløb, der i Henhold til Loven vil kunne blive Tale om at tage Hensyn til. Der er derfor intet som helst forbavsende i, at der er Uoverensstemmelse mellem den første og den sidste Opgørelse. Det er straks blevet meddelt Udvalget, at den første Opgørelse for saa vidt var ufuldstændig og skulde blive erstattet med en senere.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein vil jeg blot sige, skønt hans Bemærkninger jo mere var rettet til Udvalget end til mig, at jeg synes ikke, hans Bebrejdelser var rigtige, for det, det har drejet sig om her, var jo netop at faa enkelte Ændringer indført i Formue- og Indkomstskatteloven saa betids, at de kunde anvendes allerede ved Skatteligningen for Skatteaaret 1928—29, og jeg har gentagne Gange gjort opmærksom paa, at jeg vel mener, at en almindelig Revision af Formue- og Indkomstskatteloven er særdeles ønskelig, og at det ogsaa er min Hensigt, hvis jeg til den Tid er Finansminister, at fremkomme med Forslag derom, men at man for Tiden maatte indskrænke sig til saadanne Ændringer, som paa enkelte Punkter bortrydder de største og mest skrigende Misforhold og saadanne Misforhold, som har særlig Betydning under den nuværende Krisetilstand.

Korsgaard: At svare det ærede Medlem Hr. Holstein vil falde naturligere, naar de af ham fremsatte Skattelovforslag kommer til Behandling. Det, der giver mig Anledning til at sige et Par Ord, er de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Clausager, i hvilke han, efter min Mening med Urette, vil hævde, at Erhvervene gaar ind for kun at hjælpe dem, der har Formuer med ringe Afkastning. Erhvervene anfører tværtimod i deres Hentstilling som det principale, at man skal have en generel Nedsættelse og ved Siden af en ekstraordinær Nedsættelse for de Formuer, som giver ringe Afkastning. Det, der ligger det ærede Medlem Hr. Clausager og mig imellem principielt, er, at jeg mener, at det, der burde være tilsigtet i højeste Grad, er en Opfordring til Opsparing. Dette sker i mindre Grad ved Forslaget nu end ved det Forslag, der fremsattes af Regeringen. Det ærede Medlem lægger mere Vægt paa at forhindre en Opspising. Jeg har tidligere udtalt, at det kan der ogsaa være noget,